

3. ZUŠkoviny

číslo

XVII. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 1. listopadu 2022 s citátem J. J. Rousseau:
Dávám přednost svobodě s nebezpečím než míru s otroctvím.

Úvodník

Máme tu listopadové číslo ZUŠkovin! A co všechno nás tento měsíc čeká? Kromě koncertů a dalších akcí naší ZUŠ, o kterých se dočtete na měsíčním plakátu, je před námi spousta svátků a památných dnů. Kdybych měla vypsát všechny, dalo by to na samostatné vydání. Pojdme si ale připomenout alespoň některé. Hned 2. 11. je Památka zesnulých - dušičky, při které vzpomínáme na zemřelé a zapalujeme jim svíčky na hřbitovech. A pak to pokračuje: Mezinárodní den prevence ničení životního prostředí v průběhu válek a ozbrojených konfliktů, Mezinárodní den boje proti fašismu a antisemitismu, Světový den vědy pro mír a rozvoj, Mezinárodní den válečných veteránů, Den vězněných spisovatelů, Den boje za svobodu a demokracii, Mezinárodní den za odstranění násilí páchaného na ženách... Listopad se nám ze všech sil snaží připomenout, jak je důležité chovat se k sobě navzájem dobře. Snaží se nám připomenout, co zlého se dělo, co zlého se stále děje, a hlavně na co si máme dát pozor, aby se už nikdy nedělo. A teď mi nezbývá než doufat, že se tohle volání listopadu roznese po světě ke všem uším, které si ještě neuvědomily, že nám tu spolu všem může být i dobře. Mohla bych tu o tom psát dál, ale náš pan učitel Miloš Dvořáček už to všechno vystihl za mě: „...proč bych měl jít s Pražem se bít, když on je muzikant jako já.“

Tak krásný pohodový listopad! Pá

[Dezertér - Miloš Dvořáček - ukázka - YouTube](#)
[Dvořáček Miloš - Dezertér - Zpěvník s akordy \(wz.cz\)](#)

17. listopad je **Dnem boje za svobodu a demokracii** a **Mezinárodním dnem studentstva**

Státní svátek připomíná události v Praze v roce 1939, kdy při říjnové manifestaci k výročí založení republiky byl postřelen student Lékařské fakulty Karlovy univerzity Jan Opletal, který následně v nemocnici umírá. Jeho pohřeb 15. listopadu se stal protinacistickou demonstrací tisíců studentů. Následuje zatýkání studentů přímo na kolejích a uzavření českých vysokých škol. 1200 studentů bylo transportováno do koncentračních táborů a 17. listopadu devět představitelů studentských organizací popraveno.

17. listopadu 1989 studentské organizace svolaly vzpomínkovou akci k 50. výročí uzavření českých vysokých škol nacisty, která se měla odehrát na pražském Albertově. Oficiálně mělo jít o uctění památky Jana Opletala, ale akce pokračovala průvodem do centra a jejím tvrdým potlačením Veřejnou bezpečností na Národní třídě.

To byl začátek Sametové revoluce, období politických změn v Československu, které vedly k pádu komunistického režimu.

[Sametová revoluce – Wikipedie \(wikipedia.org\)](https://cs.wikipedia.org/wiki/Sametov%C3%A1_revoluce)

„Svoboda slova je pěkná věc; míní pěkné je, že přitom je – mimochodem ovšem – také svoboda žvanění a drzosti“ (Karel Čapek, český spisovatel, 1890-1938)

Z notesu pana ředitele

Kolem nás motá vítr šály z hřejivě vybarvených listů, ti, kdo několik měsíců pečovali o svá pole, zahrady, sady nebo třeba jen truhlíky, se teď mohou těšit z úrody. Ta je letos hojná a stejně tomu je tak u nás v zušce. Oba říjnové koncerty - Naše úrodučka a Podzimní koncert - přinesly do zaplněného sálu mnoho krásného, pozitivní náladu a radost. Podzimně vyzdobenou školu od žáků výtvarného oboru rozezvučila muzika hudebníků a vystoupení dramaťáků, až oči a uši přecházely. Ještě i v listopadu si plody umění, plody, které se nekazí, můžete vychutnat na tradičním koncertě starších žáků s názvem Naše úroda, který se koná 9. listopadu, a na dalším Podzimním koncertě, na který se můžete zajít podívat 23. dne tohoto měsíce. Současné dění ve světě a kolem nás přináší stále více strastí, kterým není snadné čelit. Navzdory všem těžkostem okolního světa věřím, že v naší zušce bude stále prostor pro setkávání se vším krásným, místo pro setkávání s hodnotami, které jsou pevné a trvalé. Přijďte si pro potěchu oka, ucha, srdce a duše, v naší zušce se toho pro všechny urodilo dostatečně.

Nekončící údiv ze všeho krásného kolem nás Vám přeje Váš Vlastimil Kovář.

Bylo-nebylo

Z výtvarky: Podzimní dekorace z přírodnin

Klasický říjen, jen zase v trochu jiném kabátku. Výzdoba školních chodeb, předsálí a schodiště před hlavním vchodem je pro nás každým rokem velkou výzvou. Účastní se na ní malí i velcí výtvarníci. Letos jsme chtěli nechtě zapojit i samotné rodiče mladších výtvarníků, kteří s přírodními bytostmi moc pomohli. Ze šišek, kaštanů, žaludů, větviček a klacíků, nažek a lusků, jehličí i suchých travin, mechu a šípků se tvořilo nejen při vyučování, ale i doma. Skřítkové a víly, přírodní bytosti, rozverní, veselí a hrají, tak na nás zpod svých kloboučků koukají z vitrínky v mezipatře školy. Jen promluvit. Nežůstalo ovšem jen u nich a ti nejmenší se pustili do malých václavků s kloboučky z žaludů. Mnozí poprvé a sami tvořili s tavnou pistolí. Zvládli to a žádné puchýře neměly šanci. Aranžování jejich trsů na tajemně pokroucených

pařezech či kořenech bylo originální. Pak už jen vše doladit podzimními obrázky krajiny, tentokrát z barevných čtverců nebo dešťovými přívaly v modrých barvách zkrápějící pestré deštníky malých chodců. Kouzelný podzim čaruje bravurně stejně jako zima nebo jaro a léto. My jsme jen pouhými prostředníky, kteří jim s jejich údělem, alespoň trochu, pomáhají.

RU

Naše úrodučka

Ve středu 19. října proběhl první celoškolský koncert s tradičním názvem Naše úrodučka. Účinkovali mladší žáci do deseti let a předvedli první letošní plody své práce. Pro mnohé to bylo jedno z prvních veřejných vystoupení vůbec. Sál nabitý posluchači byl plný očekávání. Jako první vystoupila hudební příprava, pak se na pódiu střídali muzikanti s dramatickými skupinkami. Atmosféra byla báječná, rodiče i spolužáci všem nadšeně tleskali a mnoha pěkným výkonům pomohl také pro tento koncert neobvyklý klid v sále, který svým průvodním slovem zařídil pan ředitel. Moc jsme si to užili a už těšíme se na další sklizeň.

Jana Kovářová

Hudební příprava na Naši úrodučku

Naše úrodučka v zázemí dramaťáku

Děti, které se připravovaly na vystoupení, přišly okolo 17:30. Nadšené jsme nejdřív nebyly, malé děti, no... a k tomu moje vlastní zkušenosti, jak mě holčička pronásledovala přes vesnici kvůli bobování a chlapeček na mě vyprázdnil vodní pistolku za dohledu jeho maminky. Děti tedy do zkušebny přišly a zkoušely. 1. ročník a jeho „Dešťové kapičky dostaly nožičky“, 2. ročník s vystoupením „Vařím, vařím koření“ a nakonec 3. ročník a jeho loutkové pohybové „Klauni.“ Vystoupení byla pěkná a byly jsme rády, že jsme je mohly z odstupů starších dramaťáček pozorovat. No a mezitím, co vstupující čekali na svá vystoupení, se dívali na naše zkoušení, a byli to zvědaví diváci, pořád se vyptávali a šuškali si. Tak jsme si šli společně zahrát nějaké hry. Nakonec se z toho vyvinul hezký strávený čas a všichni jsme si to užili. Proslýchá se, že děti také chtějí hrát loutkové divadlo s jídlem...

Honza

„Naše máma vzkazuje vám rendlík...“ (2. ročník) a zmíněná zkouška inscenace (Možná už jo: Bitva s kancem)

Podzimní koncert

Když podzim, tak podzimní koncerty. A že se nám jich v Zušce urodilo. Koncertní sál se nám i přes pošmourné počasí zaplnil i v pondělí 24. října v 18:30 h. Večerem nás provázela svým mluveným slovem a humorem Martina Zemková a já jsem úspěšně mačkala tlačítko na spuštění fotoaparátu. Zobcové a příčné flétny se střídaly s klavírem, klarinetem či s kytarou. Třešničkou na dortu nám bylo Concertino Es dur C. M. Von Webera v podání Ivety Krejslerové (klarinet) a Kateřiny Jirkové (klavír).

Hana Medková

z Podzimního koncertu

Představujeme...Městské muzeum v Jaroměři

Sejdeme se v muzeu?

V minulých Zuškovinách jsme vás seznámili s osobou architekta Josefa Ludvíka Gočára, který se zapsal do paměti místních obyvatel právě realizací Wenkeova obchodního domu, ve kterém sídlí naše Městské muzeum. A víte, že se bude po dlouhé době rekonstrukce již zase brzy otevírat? Těšíte se na výstavy a akce, které zde budou opět probíhat? Víte, že má zde svou stálou expozici také malíř Josef Šíma, jaroměřský rodák? Že vám to jméno něco připomíná? Jak by také ne! Byla po něm pojmenována jedna z jaroměřských ulic a jeho bustu můžete „potkat“ nedaleko jedné základní školy v parku. Tak se nechme překvapit, co pro nás naše muzeum již brzy přichystá.

-ALV-

Gočára.

Muzeum v Jaroměři patří k nejstarším v našem regionu. V roce 1879 uspořádala jednota JARBOJ výstavu starožitností. Bylo vystaveno asi 700 předmětů převážně z Jaroměrska a výtěžek měl přispět k založení fondu na provoz opatrovny pro děti nemajetných rodičů...Koncem roku 1882 městská rada rozhodla o zřízení „stánku pro starobylé památnosti našeho okolí“. Návrh na zřízení městského muzea byl 20. ledna 1883 jednohlasně přijat. ...První muzejní expozice byla otevřena v nové chlapecké škole na Ostrově v roce 1886...11. května 1947 bylo otevřeno nové muzeum v bývalém obchodním domě firmy A. Wenke a syn...

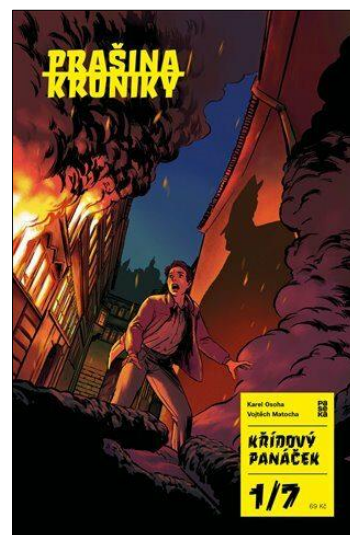
K otevření obchodního domu firmy A. Wenke a syn došlo na jaře roku 1911 a stalo se velkou událostí jak pro město, tak pro dosud malou rodinnou firmu, která se zabývala výrobou a prodejem mušlového zboží a ozdobných kartonáží, obchodovala také zbožím galanterním. Výstavba prodejních prostor moderně pojetého a prvního velkoobchodu v Jaroměři se uskutečnila v letech 1910-1911 podle projektu tehdy skoro neznámého architekta Josefa

[Wenkeův obchodní dům | Městské muzeum v Jaroměři \(muzeumjaromer.cz\)](http://muzeumjaromer.cz)

Blýskání na časy

Kroniky Prašiny

Tak jako vždy, i tentokrát bych vám ráda doporučila něco, co si prostě musíte přečíst. Mým dnešním tipem je komiksová série „Prašina-Kroniky“, kterou podle scénáře Vojtěcha Matochy nakreslil Karel Osoha. V prvním příběhu Křídový panáček spolu s hlavní hrdinou Vaškem zažijete velmi napínavé dobrodružství. Běžný život na Prašíně projde velkou změnou poté, co se zde objeví tajemný žhář v hnědém kabátě a s krysou na rameni. Policie po tajemném muži vyhlásí pátrání, nakonec je to ale Vašek, kdo odhalí spojitost mezi terčí žhářova útoku. Podaří se však Vaškovi žháře zastavit dřív, než Prašina lehne popelem? To už si bude muset přečíst sami. Příběh Křídový panáček se vydává v sedmi komiksových sešitech, pátý díl vychází 26. října, tak si ho nenechte ujít. Tato série volně navazuje na knižní trilogii Prašina, Prašina: Černý merkurit a Prašina: Bílá komnata. Pokud jste ještě tyto knihy nečetli, také vřele doporučuji. Jestli si ale chcete přečíst pouze komiks, to že jste nečetli knížky vůbec nevádí. Prostředí je sice stejné ale příběh je naprosto odlišný. Tak neváhejte a čtěte! VeŠ

Zelené okénko

Jak přikrmovat zvířata v zimě

Začíná listopad, poslední měsíc podzimu, a po něm už nás čeká zima. Většina ptáků odletěla do teplých krajů a řada savců, plazů, obojživelníků, ryb a hmyzu začíná zimní spánek nebo žijí tzv. „zpomaleným životem“, při kterém maximalizují úsporu energie a tělesné teploty. Někteří ptáci ale neodlétají na zimu do teplých krajů a pro některé Česká republika právě teplým krajem je. Většina z vás si vybaví sýkorky, kosy, brhlíky nebo havrany. Tito ptáci jsou u nás celý rok. Přezimují v budkách, protože větve s hnízdy jsou už dávno zasypané sněhem, a jelikož je všude sníh a málo potravy, musíme je přikrmovat. Kdy a čím? Nejčastější dobou, kdy je dobré začít s přikrmováním, je podzim, ideálně začátek listopadu. Typickým zdrojem potravy pro ptáky jsou semena a hmyz. Můžeme jim nabídnout kupovaná krmiva se

semínky, klidně i s přidávkem bobulí či sušeného hmyzu. Koupit můžeme i populární lojové koule. Jídelníček ptáků můžeme obohatit nejrůznějšími druhy ovoce, popřípadě bobulí jeřabin, černého bezu, hlohu nebo rakytníku. Velkým obohacením stravy je především u sýkorek slanina. Můžeme jim také nabídnout vodu, ale pouze čistou z kohoutku. Jelení a srnčí zvěř, zajíce nebo divoká prasata můžeme také přikrmovat. Čím je krmit, aby neměli žaludeční potíže a získali dost kalorií, minerálů a vitamínů? Myslivci rozdělují krmivo pro zvěř do tří kategorií: objemné (nejpřirozenější potrava pro zvěř - seno, sušené maliní, senáže a veškeré traviny), jadrné (vhodné doplňkové krmivo, avšak při špatném použití způsobuje žaludeční potíže nebo i smrt - oves, kaštiny, kukuřice, žaludy či hrách) a dužnatá (ovoce a zelenina) a nesmíme zapomenout taky na sůl.

Zima je pro většinu divokých zvířat velmi náročným obdobím. Jsou ohrožena nedostatkem potravy, mrazivým počasím a číhá na ně řada dalších nebezpečí. Mnoho z nich zimu přečkat nezvládne. Myslete na ně a snažte si jim pomoci. Během zimního spánku je nerušte, a ptáci vám budou zase vděční, když budete udržovat plné krmítko. Fir

Přišli jsme...

POSED neboli PODzimní SETkání Divadel připadl na sobotu 22. října a jeho tématem byl sever, Eskymáci - Inuité. Z naší jaroměřské zušky si soubor Popcorn připravil meotarovou inscenaci inspirovanou inuitskými bájemi. Celá divadelní přehlídka se konala ve Svitavách v divadle Trám a alternativním klubu Tyjátr. Začátek byl v 17 hodin, my však na místo přijeli minibusem už dopoledne. Mezitím co Popcorn zkoušel, dokud mohl, jsme my (*soubor Je to tajný! má letos poslední dvě členky, poznámka redakce*) přijely tentokrát jako diváci. Volný čas jsme využily k návštěvě místních cukráren a kaváren. Pokud někdy také zavítáte do Svitav, doporučuji Andělskou kavárnu na náměstí, je v druhém patře a je z ní rozhled na celé náměstí a mají tam výborné svažené džusy. Podzimního festivalu se letos účastnili divadelníci ze Svitav, Jaroměře, Chocně, Veselí nad Moravou a Poniklé. Za jeden večer jsme tak viděli osm představení se severskou tematikou. První představení o modrém tučňákově, protože když se jde na sever, jde se později na jih, zahrály děti z místní Dramatické školičky, poté jsme se přesunuli do Tyjátru, kde jsme si poslechli příběh o trosečnickovi a další už byla jaroměřská inscenace „Svět je v rozpacích“. Po ní byla krátká animace o polárních liškách. Následoval všemi očekávaný raut. Další vystoupení bylo opět ze Svitav-soubor studentů JAMU zpracoval severské mýty a zahrál je kostkami ze stavebnice LEGO a po nich předvedl svou meotarovou inscenaci Tomáš Hájek z Poniklé. Představení se jmenovalo „Andrée“ a vyprávělo o neúspěšném pokusu o dobytí severního pólu v horkovzdušném balónu.

soubor Popcorn při noční hře

Z Chocně přijela Hanka Voříšková se svou inscenací „Nikdy naráz netrápí tě mráz a hejna komárů“ a jako poslední jsme viděli pohádku od souboru z Veselí nad Moravou. Potom se všichni sešli a přátelsky se povídalo a rozebíralo a radilo a vysvětlovalo... A nás čekala noční zasněžená hra, kterou jsme připravily pro členy Popcornu a ráno cesta domů. Jako vždy si z divadelního setkání odvážím spoustu zážitků. MŠ

Popcorn na Posedu ve Svitavách

Posed je každoroční setkání různých divadelních a loutkářských souborů. Popcorn se přehlídky zúčastnil poprvé. Na své inscenaci „Svět je v rozpacích“ začal pracovat na začátku září a velmi intenzivně zkoušel až v říjnu. Poslední zkoušky byly až ve Svitavách. Všem, co jsme se o životě v Grónsku dozvěděli, nejvíce odpovídala stínohra, ke které jsme využili dva meotary. Naše inscenace nese důležité téma, o kterém se v posledních letech hodně mluví, a to především globální oteplování a lidské chování k planetě. Do Svitav jsme přijeli jako první a hned začali na jevišti zkoušet a ověřovat, co jsme si vymysleli. Ve dvě hodiny jsme si dali přestávku a pak si inscenaci sjeli jednou v kuse. Teprve potom jsme si mohli udělat pauzu na oběd. A pak rychle opravit loutky, projít si znovu scénář...jednou, dvakrát. V pět hodin byla přehlídka v Divadle Trám zahájena a hned po představení dětí z Dramatické školičky jsme se mohli připravit na jevišti. Znovu jsme si přeříkali, co a kdo a kdy...a pak přišla velká chvíle, premiéra! Nervozita, nějaká ta technická „díra“ a pak dlouhý potlesk! Poté se všechno uklidilo. Zpočátku Popcorn moc nadšený nebyl, ale po čase se vše zlepšilo a soubor si uvědomil, že si to vlastně užil. Následoval velmi pestrý program a nezapomenutelný raut. A večer byla bojovka, kterou pro nás připravily a amulety vyrobily Míša s Pájou z Je to tajný! Pak jsme si ještě povídali a nakonec usnuli. Ráno soubor vyrazil na vlakové nádraží, a i přes všechna zpoždění se dostal v pořádku domů. Všichni si to moc užili. Viki

viděli jsme...

...letošní první dva podzimní koncerty...

...podzimní dekorace z výtvarného oboru...

...a jak ze ZUŠ odcházela gamba.

...zvítězili jsme!

Zachytit mžikem oka

(aneb další vzdělávání našich učitelů)

Ve středu 12. října jsme se společně sešli v sále zušky na bleskový workshop, jak fotit jako profík a bez blesku. Jak fotit bez berličky automatického nastavení, ale jak se snažit zachytit dění nejen na akcích zušky pomocí správného řemesla s nastavením citlivosti, clony a času. To je dovednost, kterou ještě v dobách mého mládí musel ovládat každý, kdo si chtěl cokoliv vyfotit. Dnes se tato dovednost stala záležitostí profesionálních fotografů, nebo nadšených amatérů, kteří ale díky ní tvoří fotky, které mají něco víc než jen zdánlivou dokonalost vymazleného obrázku z placičky mobilu. O to, jak si osvojit práci s fotoaparátem, ale také jak si takzvaně „jít pro dobrou fotku“, se postaral jeden z nejlepších fotografů, který se zabývá celý život především fotografováním koncertů. Je jím Patrik Marek, fotograf žijící v Hradci Králové, který za svoji práci získal nespočet ocenění i ve světovém měřítku, měl možnost fotografovat hvězdy hudebního světa, zakladatel soutěže Jazz World Jazz Photo a mimo jiné vynikající keramik. Středeční dopoledne tak bylo naplněné nejen pojmy ISO, čas, clona, hloubka ostrosti, ale také nekonečným proudem historek a zkušeností z fotografování, které nejen pobavily, ale byly praktickým vodítkem k tomu, jak se jako fotograf na koncertě chovat, nebo nechovat, jak být neviditelný, jak si nenechat ujít okamžik, který trvá jen setinu vteřiny. Samozřejmě, že fotit se člověk nenaučí za rok studia, natož za jedno dopoledne. Dovolím si jedno přirovnání – každý z nás zvládne zmáčknout klapku na klavíru, ale naučit se je mačkat tak, že se ozve Chopinovo Nocturno, stojí často desítky let tvrdé práce, a to ještě

s podporou nebývalé dávky talentu. Podobně je tomu u fotografování. Tam zpočátku také každý z nás zvládne zmáčknout spoušť, ale – no, to už bych se jen opakoval. Přesto dveře všem, kteří se o to chtějí pokusit, nám Patrik Marek otevřel dokořán.

Fotka, kterou Patrik Marek udělal na workshopu jako ilustraci, že se dá tzv. střelit od boku – když to tedy umíte – dodávám. Připadalo mi to jako, když ve westernu kovboj trefí koltem bzučící mouchu bez míření. VK

Jana Stránská, paní učitelka Hry na housle, za klavírem

[Patrick Marek Photography | Facebook](#)

Do šatny

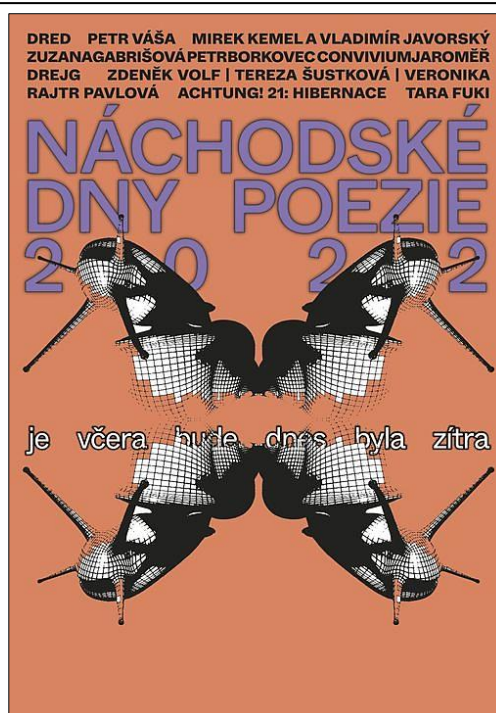
Den poezie

Festival na počest narození básníka Karla Hynka Máchy (16. 11. 1830) letos proběhne od 7. do 20. listopadu. Stalo se zvyklostí, že festival mívá podtitul. Tento rok uplyne sto let od narození básníka Jana Skácela, proto byl zvolen citát z jeho básně Dobré věci „Je včera, bude dnes a byla zítra.“ Festival se koná od roku 1999 zejména díky obdivuhodné práci stovek regionálních organizátorů akcí (divadelních představení, čtení, výstav, kulturních procházek...). Budeme moc rádi, pokud se k festivalu oslavujícím poezii připojíte buď vlastním pořadem anebo návštěvou akce, která se bude konat ve vašem okolí.

[Den poezie – Festival na počest narození K. H. Máchy – letos na téma "Je včera, bude dnes a bylo zítra". Letos se bude konat ve dnech od 7. do 20. 11. 2022\)](#)

Náchodské dny poezie – v programu Jaroměři nejbližšího festivalu hraje náš soubor Convivium představení oceňované inscenace „Viktorka“ v hlavní roli s Karolínou Novotnou.

Přijměte naše srdečné pozvání do auly Jiráskova gymnázia v pátek 18. listopadu v 19 hodin. Celý program na: [Náchodské Dny poezie | Facebook](#)

Jan Skácel: Bez názvu

Babiho léta dlouhá nit
bílá a za časného rána
z obruby léta odpáraná
nutí nás přemýšlet a snít

Ve chvíli žluté jako dým
kdy léto naposledy klame
do jehel ticho navlékáme
do jehel s ouškem zlomeným

Jan Skácel (7. 2. 1922 - 7. 11. 1989) byl básník, prozaik a autor poezie pro děti. Za druhé světové války byl totálně nasazen. Po vystudování filozofie pracoval v médiích, po roce 1969 však už nesměl publikovat a přešel k samizdatu a exilové literatuře. Od roku 1981 je mu dovoleno omezeně publikovat, změny režimu se ale už, o pár týdnů, nedožil...

„Jako všechno umění je i poezie v podstatě tajemství.“

Chtěla bych dát syna učít se na nějaký hudební nástroj.
Chlapci rádi hrají na kytaru, napovídá učitel hudby.
Ale to nepůjde, kytara má šest strun
a náš Pepík má jen pět prstů...

Je podzim, dva medvědi, než usnou, pozorují
padající listy: Rád bych jednou viděl toho, kdo
všechny ty listy celou zimu barví na zeleno
a zase větší na stromy.

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356
e-mail: info@zus-jaromer.cz, www.zus-jaromer.cz

3. číslo vychází 1. listopadu 2022 s citátem J. J. Rousseau:

Dávám přednost svobodě s nebezpečím než míru s otroctvím.

redakční rada: Pá (Pavlaína Tichá), MŠ (Michaela Zelená), RU (Radka Ulichová), Viki (Viktorie Ulrychová),
VeŠ (Veronika Štursová), Fir (Filip Rezek), -ALV- (Anna Leopolda Vejvodová), Honza (Barbora Honzíkova),
VK (Vlastimil Kovář), foto: archiv ZUŠ, šéfredaktor: Jé (Jarka Holasová)